

Možda još ljepše

Što je ljepše u Božjim očima?
Djetešce što promatra nevinim očima
Sličnima čistoj prozračnoj prirodi
i toliko živima,
djevojčica što blista svježinom
tek rascvala cvijeta,
ili starac uvenuo i sijed,
već pogrbljen i nepokretan
koji iščekuje još samo smrt?
Ljepote su različite.
Pa ipak, jedna je ljepša od druge.
A zadnja najljepša.
Gleda li Bog tako na stvari?
One bore što su izbrazdale čelo starice,
onaj pogrbljeni i drhtavi hod,
one škrte riječi pune iskustva i mudrosti,
onaj blagi pogled i djevojčice i žene
bogatiji dobrotom jedne i druge,
ljepota je koju mi ne poznajemo.
To je ono zrno žita
koje se truleći
pripravlja da se upali na novi život,
Različit od prijašnjega, na „novom nebu“
Mislim da Bog tako gleda stvari
i da je približavanje nebu
neizmjereno privlačenje od različitih etapa
dugoga životnoga puta,
koji nam samo zato služi da
nam otvori ta vrata.

(Chiara Lubich, Možda još ljepše)